

“ Прѣдайте ся менѣ, и щѣ ви пазя, въ съ-
 “ вѣршенно упокоеніе. Но ако ся скытате по
 “ оныѣ горы, трѣбва вмѣсто лѣгко-то мое
 “ бремя да опытате досажденіе и скѣрбь, и
 “ вмѣсто добромысліе-то и попеченія-та мои,
 “ гнѣва на крѣвопіецъ-тъ лѣвъ. „

— Добрый пастырь, прѣди да рече на агнета-та Останете съ Богомъ, настави ги съ горящъ ревность да пазятъ очи-ти си отъ да ся скытать по оныя опасныя планины. Неискуство обаче не рачи да послуша предупозителныя гласъ на пастыря нито пакъ братовы-ты си наставленія. Стоеше цѣлый день по прѣдѣлы-ты на долинѣ-тѣ да разглѣдва цвѣтя-та, кои то бѣхъ по край планины-ты и като слушаше пѣнія-та на птицы-ты, които сѣдяхъ кацнѣмы горѣ на дръвеса-та; а горскы-ты овцы и козы (на кои то радость-та и благодареніе-то бѣше да отвлекать стадо-то на добрия пастырь отъ оградѣ-тѣ) зарадвахъ ся като глѣдахъ че Неискуство наченъ да чюствова неудовольствіе отъ лѣгко-то и добромысленно управление на пастыря: и като приближихъ колко-то бѣше възможно, поканихъ го да ся освободи отъ оградѣ-тѣ.

“ Много отъ насъ, „ думахъ му, “ сѣ были
 “ нѣкога запрѣни у тѣзи долчинѣ, какво то
 “ си и ты сега, но не можяхъ да търпятъ
 “ много то ограниченія, кои то имъ наложихъ,
 “ и за това побѣгнахъ отъ ней и сега ся
 “ радвать тука въ съвършеннѣ свободѣ. „